No 84. 1840.

NOORD-BRABANDER.

Dingsdag 14 Julij.

DICERE VERUM QUID VETAT?
Horatius.

DUITSCHLAND.

FRANKFORT, den 7 Julij.

De Nederlandsche gezant te Rome, Graaf *de Liedekerke Beaufort*, is van daar, voor eenigemaanden, naar Napels afgereisd.

ENGELAND.

LONDEN, den 11 Julij.

De arbeid aan den Tunnel onder de Theems is gedurende het laatste vierendeel jaars veelal gestaakt geworden, omdat de gang de overzijde zoo ver was genaderd, dat het onraadzaam, ja zelfs onveilig werd geoordeeld, de uitgraving voort te zetten, voor dat de aan den oever staande gebouwen waren afgebroken. De Tunnelkompagnie is reeds lang wegens den koop dier gebouwen in onderhandeling en daar de meeste alreeds zijn aangekocht, zal de sloping spoedig een aanvang nemen. Zoodra dit is geschied zal men eenen gang naar beneden voor de voetgangers maken en in denzelven eenen wenteltrap stellen.

— Lord *Stanley* heeft zijn ontwerp van wet op de kiezerslijsten in Ierland voor deze Zitting ingetrokken, uit overtuiging dat de verdere behandeling, bij al den tegenstand, dien het ondervindt, aan de afdoening van andere gewigtige zaken hinderlijk zou wezen, maar tevens aangekondigd, dat hij de zaak in de volgende Zitting op nieuw ter tafel zou brengen.

FRANKRIJK.

PARIJS. den 11 Julij.

TELEGRAFISCHE DEPECHE.

Perpignan, 6 Julij, 2½ ure.

De Prefect der Oostelijke Pyreneën aan den Minister van Binnenlandsche Zaken.

Berga is in handen der Christinos. — Carbo vervolgt de opstandelingen; honderd hunner zijn dezen morgen bij Osseja op Fransch grondgebied overgegaan. — Cabrera is, aan het hoofd van 4,000 man, in het gezigt; waarschijnlijk zal hij dezen nacht naar Frankrijks bodem trekken.

9 ure 's avonds.

Cabrera is met 5,000 man op Fransch grondgebied aangekomen, en terstond in bewaring genomen.

— Den 7. Julij is het fregat de *Belle Poule* en de korvet *la Favorite* van Toulon naar Sint-Helena onder zeil gegaan. — De Heer Eugene Perier is den 6. van uit die haven, met de stoomboot *le Papin*, naar Alexandrie vertrokken, werwaarts hij belangrijke depeches heeft te brengen.

— Volgens Telegrafische berigten van 7. Julij uit Blida naar Toulon overgebragt, gingen de zaken in Afrika gunstig, en de volmaaktste rust, orde en ondergeschiktheid heerschte alomme, zoodat de toegangen overal vrij en de wegen zeer veilig waren.

— Alleen de factie van Aragon, 8,000 in getal met Cabrera, is op Fransch grondgebied overgekomen. De Cataloniers houden voortdurend met vier korpsen stand. Gisteren hoorde men in de nabijheid van Puicerda het geweervuur van Carbo met Ros d'Eroles nog gedurig aanhouden,

— Ongeveer drie weken verleden stond er op al de muren van Parijs eene belooning van 6000 franken aangekondigd voor die eene portefeuille, inhoudende 61,000 franken aan bankpapier, aan den Bankier, die, naar de beurs gaande, ze verloren had, zou weerbrengen. Op eens is den Bankier een pakje geworden, inhoudende, in de daad, de bewuste, maar eerst zorgvuldig ledig gemaakte portefeuille, waarin alleen een briefje stak: Mijnheer, ik zal U de 61,000 frank met de intrest er bij behoorlijk terug bezorgen, zoodra ik even rijk zal zijn als gij. — F. P. — Men zegt, dat de teleurgestelde Bankier, die zaak weinig vertrouwende, tot het besluit is gekomen, om de 61,000 franken op zijn Grootboek maar af te schrijven, onder het hoofdstuk: *onvoorziene baten en schaden.*

— Men schrijft uit Berlijn, den 29. Junij. — Het Gouvernement is met den Heer Liepman in onderhandeling van aankoop zijner persen en toestellen ter kopiering van oude en nieuwe olieverfstukken, het geen niet slechts met de meest-mogelijke naauwkeurigheid, maar tevens met eene alle denkbeeld te boven gaande snelle plaats heeft, zoodat er, in 6 uren tijd, vijftig volmaakte afdrukken zijn te leveren van welke schilderij men zulks ook maar verlangt.

— Uit Italie schrijft men, dat Rossini gevaarlijk ziek is; zijn ligchaam is zwaar gezwollen, en hij kan zich nog slechts in eene staande positie houden. Een gedeelte van den dag rijdt men hem in zijnen tuin rond in eene soort van rijtuig, hetwelk opzettelijk voor hem is vervaardigd.

— Men verzekert thans, dat het Fransche ministerie het vervaardigen der graftombe, die in de kerk der invaliden te Parijs voor Napoleon moet worden opgerigt, aan den beeldhouwer Marochetti heeft toevertrouwd. Dat gedenkstuk zal 600,000 franken kosten. Het zal uit een marmeren gewelf bestaan, waarop het standbeeld des Keizers te paard gezeten, zal worden geplaatst. Hoe een en ander met de beslissing der kamer van afgevaardigden wegens deze aangelegenheid moet worden overeengebragt, is niet duidelijk. In de Parijssche kunstenaars-wereld is men verbolgen op de Fransche ministers, dat zij niet eene openbare mededinging voor het toevertrouwen der vervaardiging dezer graftombe, die natuurlijk aan haren maker grooten naam kan verschaffen, geopend hebben.

— De Prins van Canino (Lucien Bonaparte). is den 29sten Junij in zes en zestigjarigen ouderdom te Viterbo overleden. Hij heeft gedurende de eerste Fransche omwenteling eene groote rol gespeeld, en zich meestal als een vurig voorstander der republikeinsche beginselen voorgedaan. Toen Napoleon in 1799 de wetgevende kamers door grenadiers uiteen liet drijven, was hij voorzitter van den raad van vijfhonderd, en begunstigde die daad van geweld uit al zijne magt. Later evenwel was hij de eenige broeder des Keizers, die zich niet gedwee naar de ontwerpen zijner heerschzucht wilde schikken: hij moet meer dan eens eene hem aangeboden kroon hebben afgewezen, en leefde daardoor jaren achtereen in onmin met den Keizer en uit Frankrijk verwijderd.

BELGIE.

In een blad van Namen leest men, dat de Koning te Namen doorgereisd is naar zijn kasteel van Ardennes, en dat Z. M. op een half uur afstands van daar terug was gekeerd op het vernemen van het berigt, dat men in de omstreken van zijn buitengoed een groot aantal verdachte personen had opgemerkt. Dien ten gevolge zou derwaarts een detachement linietroepen met eenige gendarmes gezonden zijn. (*Rotterd. Courant.*) — Dit gerucht wordt geheel tegengesproken.

NEDERLANDEN.

'S HERTOGENBOSCH den 13 Julij.

Den 31. dezer maand zal voor het Provinciaal Geregtshof van Noord-Braband teregtstaan *Anna van der Slyten*, weduwe van *Francis van den Bosch*, oud 44 jaren, geboren te Haarlem, laatst woonachtig te Tilburg, door den Procureur-Generaal beschuldigd van *moedwilligen doodslag* in den morgen van den 26. Mei jl. (door het toebrengen van eenen steek met een mes aan de linkerzijde der borst) op voornoemden haren Echtgenoot gepleegd; misdaad voorzien bij de art. 295 en 304 § 2 van het lijfstraffelijk wetb. — Men verneemt, dat de Heer Mr. *Willem Sassen Jz*, ambtshalve, tot deze zaak geroepen, als verdediger der beschuldigde zal optreden.

'S GRAVENHAGE den 9. Julij:

De Provinciale Staten van Holland hebben in hunne zitting van heden nog benoemd tot buitengewone leden van de Tweede Kamer der Staten-Generaal, de heeren:

Jonkheer W. van Loon, te Amsterdam;

Mr. H. van Berkel, te Delft;

C. J. de Bruin Kops, Burgemeester der stad Haarlem;

Mr. J. G. van Nes, voorm. lid der Tweede Kamer;

C. van Bommel, Burgemeester van Edam;

Mr. L. C. R. Copes van Cattenburch, Burgemeester der stad 's Gravenhage;

G. van Leeuwen, Officier bij de Arrondisements-Regtbank te Alkmaar;

Mr. H. P. Hoog, te Dordrecht;

Mr. A. W. baron van Brienen van de Groote Lindt.

De Provinciale Staten van Gelderland hebben in hunne zitting van den 8sten dezer als gewone leden van de Tweede Kamer der Staten-Generaal herkozen, de heeren: W. A. baron Schimmelpennick van der Oije van de Poll en J. A. C. baron van Nagell tot Ampsen.

In diezelfde vergadering is een begin gemaakt met benoeming van buitengewone leden voor de Tweede Kamer en zijn als zoodanig benoemd, de heeren: M. J. de Man; W. J. D. baron van Lijnden tot Hemmen en J. M. de Kempenaer; zullende de verkiezingen den volgenden dag voortgezet worden.

Door de Provinciale Staten van Groningen zijn als leden van de Tweede Kamer der Staten-Generaal weder ingekozen, de heeren Mr. J. Gockinga en Mr. H. H. Brongers, en zijn als buitengewone leden der Kamer benoemd de heeren: Mr. H. O Feith, lid van het

geregtshof en archivarius der Provincie, Mr. R. T. Mees, lid der Provinciale Staten en Procureur te Appingadam; Mr. H. A. Spandaw, griffier voor de Staten der Provincie, en Mr. H. de Ranitz, lid der Staten en wethouder van Groningen.

De Provinciale Staten van Drenthe hebben tot buitengewoon lid van de Tweede Kamer der Staten-Generaal benoemd, den Heer Mr. H. Vos, Procurenr bij het hoog geregtshof van Drenthe, te Assen.

De Provinciale Staten van Gelderland hebben in hune zitting van den 8., nog tot buitegewonen leden van de Tweede Kamer der Staten-Generaal benoemd, de heeren: Mr. J. Rau, Baron H. W. van Aylva van Pallandt van Waardenburg en Neerijnen en C. S. W. J. van Nagell tot Wisch.

De Provinciale Staten van Holland, hebben in hunne vergadering van heden, als gewone leden van de Tweede Kamer der Staten-Generaal herkozen de heeren: Jhr. D. F. Van Alphen, W. Baron Roëll van Hazerswoude, mr. G. Verweij Mejan, mr. L. C. Luzac, jhr. mr. J. C. R. van Hoorn van Burgh, mr. J. Corver Hooft, mr. A. Wijnaendts en jhr. mr. D. T. Gevers van Endegeest; terwijl tot lid der Gedeputeerde Staten van Zuid-Holland benoemd is jhr. A. L. van Heteren Gevers.

De Provinciale Staten van Vriesland hebben tot buitengewone leden der Tweede Kamer benoemd de heeren: L. G. A. Graaf van Limburg Stirum, grietman van Kollumerland: jhr. mr. H. Baard van Sminia, grietman van Tietjerksteradeel; mr. J. Schik, griffier der Staten; J. Steenstra, burgemeester van Franeker, en mr. Alberda, advocaat te Leeuwaarden.

— Bij besluit des Konings van den 7 dezer wordt de dag der bijeenkomst van de buitengewone vergadering der Staten-Generaal, naar de Tweede Kamer in dubbelen getale, bestemd voor de beraadslagingen omtrent de veranderingen en bijvoegingen in de Grondwet, vermeld in de wetten van den 13 en 21 junij jongstleden (StaatsBlad n.s 27—39). bepaald op dingsdag den 4 augustus aanstaande. De Tweede Kamer zal hare werkzaamheden aanvangen onder het voorloopig voorzitterschap van den President der jongste vergadering, met het onderzoek van de geloofsbrieven der buitengewone leden en het maken eener opgave van drie leden, aan Z. M. tot het benoemen van een voorzitter voor deze buitengewone vergadering aan te bieden.

MENGELWERK.

Vergadering der Provinciale Staten van Noord-Braband.

(Vervolg van Nr. 82.)

In de Vergadering van jl. Vrijdag was vooreerst aan de orde, de behandeling van het verzoek der Maatschappij tot invoering der zijde teelt & &, en het deswegens gedane rapport.

Alvorens de discussien een aanvang namen, verzocht een Lid der Vergadering voorlezing van artikel 13, en krachtens hetzelve de verwijdering der Leden, die deelgenooten van gezegde Maatschappij mogten wezen. Hoe vreemd dit dan ook voorkwam, begreep echter de meerderheid, dat voornoemde bepaling ook ten deze van toepassing behoorde te wezen, en dien ten gevolge verlieten 15 leden de Vergaderzaal. Daarna werd de zaak behandeld en in strijd met het gerapporteerde besloot men, het verzoek te wijzen van de hand.

De Vergadering wederom voltallig zijnde, kwam aan de orde het rapport over de heffing van Dijk- en Polder lasten volgens de kadastrale opmeting; met hetzelve overeenstemmende besloot de vergadering, om Heeren Gepunteerde Staten te magtigen tot de ontwerping van een algemeen Provinciaal reglement, en het ter Sanctie aan den Koning voor te dragen.

2°. Werd uitgebragt het rapport over den weg van Nijmegen op Venloo, houdende voorstel, om Zijne Majesteit eerbiedig te verzoeken, dien weg langs den linker oever der Maas te willen doen aanleggen

3°. Het rapport over de ingekomen verzoeken der Gemeente-Besturen van:

a. Helmond, Steenbergen, en van Bergen-op-zoom, strekkende, om deze stukken aan HH. Gedep. staten te renvoijeren, ten einde daaromtrent aan de Algemeene staten een nader verslag te willen geven.

b. Van Son en Breugel, en dat van Oisterwijk, tot magtiging op het zelfde kollegie tot het verleenen van Subsidien, naar male van het bedrag der bijdrage van Gemeente-wege toegekend.

c. Dat van een aantal ingezetenen van de Gemeente Vegchel, houdende om, den aangevangen Provincialen Klinkerweg tot in die Gemeente door te zetten, en

d. Dat over het verzoek van *Willem Stad*, als voor geene gunstige beschikking vatbaar zijnde, te wijzen van de hand.

Deze rapporten vonden algemeenen bijval, en werden dien conform aangenomen.

4°. Als ook onder eenige kleine wijzigingen het rapport over het geprojecteerd reglement van Politie voor en over de Provinciale wegen; en

5°. Werd ook eenparig aangenomen het gerapporteerde omtrent het verslag van wege H. H. Staten over de wegen in het algemeen, aan deze Vergadering ingeleverd.

Alvorens de zitting gesloten werd, verzocht een Lid der Vergadering nadere inlichting omtrent een Besluit der Algemeene Vergadering in een der vorige zittingen genomen, betrekkelijk zekere punten nopens het lager Onderwijs en Schoolwezen: het voorlezen van gezegd Besluit, en het nader toelichten werd tot de volgende Vergadering verschoven.

ZITTING VAN ZATURDAG.

De rapporteur voor de Commissie van Begrooting bragt vooreerst uit het rapport over de Begrooting zelve, 2°. over de missive der H. H. Gedeputeerde Staten, betrekkelijk de rekeningen over de jaren 1837, 1838 en 1839, en 3°. over de geregtelijke localen te Breda en te Eyndhoven, welke conform dezelve werden aangenomen.

4°. Het rapport der Commissie, in wier handen was gesteld het verzoek betrekkelijk de uitdieping der rivier de Aa, boven Vegchel, strekkende tot verleening van gedeeltelijke subsidien, altijd onder eenige vaste voorwaarden, werd mede aangenomen.

Als nu werd voorlezing gegeven van het Besluit betrekkelijk het lager Schoolwezen, en een Lid der Commissie van Finantien, benevens een Lid der destijds bestaande Commissie gaf nader te kennen welken gang deze zaak had genomen, Na eenige woordenwisseling besloot de Vergadering andermaal H. H. Gedeputeerde Staten de magtiging op te dragen, om zich aan de hooge Regering te wenden, teneinde aan het Provinciaal Bestuur dat meerdere toevoorzigt over het lager onderwijs te geven, hetgeen de bestaande wetten bepaaldelijk aan hetzelve toekennen. Voorts wordt, met goedvinding der Leden, in naam des Konings, de Vergadering gesloten.

DE SLOTTOREN VAN VINCENNES;
eene Episode uit het leven van den Hoogwaardigen Vader
MARIA JOSEPH DE GERAMB,

ABT EN PROCURATOR-GENERAAL VAN LA TRAPPE.

Alleropmerkelijkst is hetgene wat de Hoogwaardige DE GERAMB over zijne gevangenschap, welke hij in 1812 te *Vincennes* verduurde, in zijne uitmuntende *Reis van la Trappe naar Rome* (1), zegt; die door de vrome overdenkingen, waarin hij zich in dien tijd van treurige eenzaamheid verdiept had, de oorzaak van zijne geheele afzondering van de onstuimige wereld was, om het overige zijner dagen, aan den dienst van God, in de stilte des kloosters, toe te wijden. Wij ontleenen dus het volgende uit den *Derden Brief*, om diegenen, welke met den Godsvrucht-ademenden en bevalligen schrijftrant van Pater de GERAMB nog niet bekend zijn, eene aangename bladzijde, uit een der voortreffelijkste werken van dien godvreezenden Religieus, ter lezing te geven. Tijdens zijn verblijf te Parijs in 1837, schreef hij het volgende:

Ik had het gevormd plan om den slottoren van Vincennes, waar ik twee jaren heb gevangen geweest, te bezoeken, en ik heb nu dat ontwerp volvoerd. Welke tegenstrijdigheden ontmoet men in deze wereld! ik was de eerste maal in dezen slottoren gegaan zonder het te willen, en ditmaal had ik eene vergunning noodig, om er in te mogen komen. Ik vermoedde die formaliteit niet vooraf, en de toegang werd mij dus ook de eerstemaal geweigerd; doch toen ik den volgenden dag een briefje aan den Luitenant-Generaal Baron de *Gourgaud* had geschreven, bekwam ik de noodige vergunning en ik begaf mij naar Vincennes.

Hoe veel herrinneringen verlevendigt die plaats. Daar zat de H. *Lodewyk*, aan den voet van eenen eik, terwijl hij zelf een regterlijk vonnis wees; dáár werd de ongelukkige hertog van *Enghien*, op bevel van dengenen, wiens zwaard zoo lang op Europa drukte, vermoord; in dien slottoren zijn zoo vele groote schuldigen en zoo vele onschuldige slagtoffers opgesloten geworden. Dáár heb ik heilige Bisschoppen en doorluchtige Kardinalen achter de grendels zien boeten voor hunne getrouwheid aan de Kerk, wier verdedigers zij waren, doch ook dáár, geliefde *Charles*! heeft de stem van God zich aan mijn hart doen hooren: het was in den Slottoren van *Vincennes*, gedurende de dagen mijner gevangenschap, dat ik de ware vrijheid, die van den Christen, heb wedergevonden.

Ik trad de kapel binnen, ik wierp een blik op het arsenaal en van daar begaf ik mij naar den toren. Ik zal u niet trachten te beschrijven, wat ik ontwaarde, toen ik de deur inging, welke, in 1812 achter mij gesloten werd, zonder dat mij toen iets de hoop liet, om haar ooit weder te zien open gaan; toen ik dien donkeren, smallen en hobbeligen trap opging, waarboven zich de kamer bevindt, welke ik bewoond heb, als men een achthoekig vertrek, met zes voet hooge pilasters, hetwelk alleen verlicht werd door een klein venster, dat daarenboven nog, tot meerdere zekerheid, van dikke ijzeren houten voorzien was, waardoor ik naauwelijks den hemel zien en versche lucht inademen kon, nog eene kamer noemen kan. Ik

---

(1) Dit Reglement bepaalt de wijze, waarop het gezag en de magt door de Staten van de Provincie Noord-Braband, overeenkomstig de Grondwet, wordt uitgeoefend. Art 13 luidt » In gevalle een der leden van de Staten, of een derzelver bloed- of aanverwanten, tot in den vierden graad ingesloten, directelijk in de behandeld wordende zaak belang mogt hebben, zal zoodanig Lid geen deel aan de deliberatiën kunnen nemen, noch dezelve bijwonen.

(1) *Reis van la Trappe naar Rome*, door den Eerwaarden Vader Maria Joseph de Geramb, Abt en Procurator-Generaal van *la Trappe*. Naar het Fransch door J. Witz. — Van dit werk, hetwelk, in hetzelfde formaat als de *Pelgrims-reize naar Veruzalem*, uitgegeven en met eenen gelitographeerden titel en een gegraveerd portret van Z. H. Gregorius XVI. versierd is, zijn nog eenige exemplaren in den Boekhandel voorhanden.

viel voor den drempel der deur op mijne knieën neder, en ik dankte God, niet omdat Hij mij aan de vrijheid heeft teruggegeven, maar om dat Hij er mij eenigen tijd van beroofd had, om mij de ijdelheid der aardsche grootheid te doen beseffen en mij te leeren, om voortaan niemand meer dan Hem te dienen.

Welk een oogenblik was dat, toen ik mijn hoofd boog onder de hand van den Almagtige, toen ik, door zijne genade vernieuwd, al mijn vertrouwen in zijne barmhartigheid stelde! Gelukkig oogenblik! De wereld levert met alle hare genoegens niets daarmêe vergelijkelijks haren aanbidders op. Toen begreep ik het geduld der martelaren en de voldoening, die zij toonden, wanneer zij, in gevangenhokken geworpen en reeds met wonden overdekt, den lofzang van de zegepraal zongen. In de vurigheid mijner dankbaarheid, drukte ik mijne brandende lippen tegen de ijzeren bouten van mijn venster en tegen de sloten der deur, die mij van de aarde scheidde. Welk licht begon voor mijne oogen te schitteren? hoe vele duisterheden waren verdwenen! hoe veel waarheden hadden over mij derzelver heerschappij hernomen, hoe veel heilzame overdenkingen, hoe veel godvruchtige voornemens! O stilte mijner gevangenis! o geheimzinnige nachten, gedurende welke ik niets hoorde, dan de winden, die in de kanteelen bliezen en zich verloren, even als de zuchten der bewoners van dit verblijf! Uren, die gelijktijdig zeer aangenaam en zeer lang waart, waarin, voor de hoop van het toekomstige leven, de onregtvaardigheden der menschen en de andere rampen van het tegenwoordige leven verdwenen! Neen, ik heb u niet vergeten en ik zal u nimmer vergeten.

Men heeft in der tijd, zoo veel gezegd over de in vrijheidstelling der gevangenen in den slottoren van *Vincennes*, dat ik meen verpligt te zijn, ten minste wat mij betreft, eenige dwalingen, waarin men gevallen is, te verbeteren.

Ik was in 1812, op meer dan twee honderd uren afstands van Frankrijk, te Husum, eene zeehaven, aan Denemarken toebehoorende, gevangen genomen; ik kwam toen uit Engeland. Ik werd aanvankelijk naar Hamburg gebragt, van Hamburg naar Parijs en eindelijk werd ik in den slottoren van *Vincennes* geworpen. Ik zal niets over eene dusdanige in hechtenisneming zeggen: een onderdaan zijnde van Z. M. den Keizer van Oostenrijk, zonder betrekking tot Frankrijk, hetwelk ik sedert 1790 niet meer gezien had, kan ik nog niet bevroeden, wat aanleiding tot die openbare schending van het regt der volken heeft kunnen geven. Ik had mij, het is waar, altoos sterk tegen *Bonaparte* uitgelaten; en, in 1807, toen hij Weenen naderde, had ik eene proclamatie gedaan, waarbij ik de jongelingschap der hoofdstad onder de vaan van een korps riep, hetwelk den naam van wijle de Keizerin *Maria Theresia* droeg. Mijne proclamatie behelsde niets hoonends, zij eindigde aldus: » Om den vijand tegen te snellen, ontruk ik mij aan de armen eener beminde echtgenoote en aan die van zes kleine kinderen; maar ik was burger, vóór dat ik echtgenoot en vader was." Ik had ook in Spanje tegen hem gediend, doch met dit alles had ik slechts mijne pligten vervuld. Te Hamburg werd ik van mijnen bediende beroofd, en vervolgens door de gendarmerie, wel te verstaan, op mijne kosten, vervoerd: ik had twee gendarmes in mijn rijtuig en een op den bok.

Ik kan mij niet weêrhouden, van hier te spreken, over hetgene, wat mij te Aken gebeurde: want er is geen reiziger, die, in den geest, op zijne vorige voetstappen wederkeerende, en de herinnering aan de stormen welke hij doorgestaan heeft, terug roepende, ook niet melding maakt van de lichtstralen, die er een oogenblik het verschrikkelijke van getemperd hebben.

Ik bevond mij alleen in mijne kamer, toen zich een zeer wel gekleed man vertoonde, en mij zeide, dat hij mijn' naam vernomen had, en dat hij mij zou bevrijden als ik het verlangde. Ik bedankte hem, en gaf hem ten antwoord, dat ik hem in gevaar zou brengen, te meer nog, wijl de zaak, hoogst waarschijnlijk, niet slagen zou. Toen hij zag, dat hij mijne weigering niet kon overwinnen, zeide hij mij de beleefdste zaken, en, eenig gerucht hoorende, verwijderde hij zich haastig, terwijl hij eene rol met goud geld op mijne tafel legde, er met half luide stem bijvoegende: »Als men gevangen is, dan voorziet men niet ligt in alle ontberingen, welke men te lijden heeft." Wie is deze edelmoedige man? hoe is zijn naam? van waar ontstaat het belang, dat hij in mijn lot stelt? waar zou ik hem weder aantreffen? ik verloor mij zelven in gissingen.

Drie jaren waren reeds verstreken, toen mijn broeder mij te la Trappe een brief zond, die in Hongarije aan hem was gerigt geworden. De inhoud van dien brief had hem doen denken, dat hij voor mij was: hij luidde als volgt:

» GENERAAL!

» Ik heb door de dagbladen uwe schoone wapen-feiten in den » jongsten veldtogt vernomen, en het was eene behoefte voor mijn » hart, om u de vreugde te betuigen, die ik er over gevoel, wijl » het gelijktijdig een bewijs is, dat uwe gevangenschap niet van lan- » gen duur is geweest. Ik reken onder mijne gelukkige dagen, » dien dag, waarop ik te Aken de eer heb gehad met u kennis te ma- » ken. Ik blijf echter altijd nog bejammeren, dat gij het aanbod, » hetwelk ik u durfde doen, om aan uwe bevrijding te arbeiden, » niet aangenomen hebt.

» Baron DESPRÉS DES COUDRAIS,
» *Luitenant-Kolonel.*

» Op het kasteel van Vireux, in het
département van de Ardennes."

Ik kende dan eindelijk den bewonderenswaardigen man, die, zonder andere beweegreden, dan om eenen ongelukkige te verpligten, eene daad had verrigt, welke boven allen lof verheven is. Ik achtte mij nog te meer gelukkig, wijl ik te zijnen opzigte verpligtingen te vervullen had. Ik antwoordde hem aanstonds, dat hij mijn broeder voor mij had aangezien, dat ik twee jaren gevangen ben geweest en dat ik mij bij het verlaten van den slottoren van *Vincennes*, in de stille afzondering van la Trappe begeven heb. Dat nieuws veroorzaakte hem veel genoegen; daar hij zeer veel godsvrucht bezat, wist hij mijn offer te waardeeren. De baron *Després des Coudrais* is een voormalig uitgewekene, die, ik meen in 1805, in Frankrijk is teruggekeerd, om er een tachtigjarige vader en moeder te verplegen, aan welke hij de teederste zorgen, op een kasteel, hetwelk de revolutie hun gelaten had, heeft bewezen.

Toen ik van Jeruzalem terugkeerde, ontving ik, weinige dagen na mijne ontscheping te Marseille, een brief van dien uitmuntenden vriend. Daar hij door de dagbladen vernomen had, dat ik van mijns pelgrimsreis was wedergekeerd, wenschte hij er mij geluk mede, en berigtte mij gelijktijdig het overlijden van zijnen vader en van zijne moeder, en zijn huwelijk met een Engelsche dame. Hij smeekte mij, om ook eenige dagen bij hem te komen doorbrengen; ongelukkiglijk heb ik aan die uitnoodiging niet kunnen voldoen. — Doch, ik neem den draad van mijn verhaal weder op:

Ik was in hechtenis genomen op het oogenblik, waarin *Napoleon*, ten toppunt van zijn voorspoed gestegen, aan het hoofd der mogendheden, die hij aan zijnen zegewagen had gehecht, met tallooze legers tegen Rusland oprukte. Na dien dag van de wereld afgezonderd, niets ziende dan mijne bewaarders en, alleen des Zondags, den kommandant van den slottoren, die gevolgd door den geneesheer, naar den toestand mijner gezondheid kwam vragen, was ik volstrekt onbekend met alles, wat buiten mijne kamer omging. Die gedwongen bezoekers hadden waarschijnlijk het bevel ontvangen, om jegens mij, over alle zaken, het diepste stilzwijgen te bewaren en zij deden zulks op eene bewonderenswaardige wijze. De meest gewone of de eenvoudigste vragen ontvingen van hen slechts een ontwijkend antwoord, dat zelfs geen antwoord was. Diensvolgens, als ik op het platte dak des slottorens wandelde, hetgeen slechts bij lange tusschentijden plaats had, dan vestigde ik mijne blikken op Parijs, hetwelk ik niet kende; als ik aan mijne bewaarders vroeg, hoe dit of dat gebouw genoemd werd, waarvan ik den nok ontdekte, bij voorbeeld, het koepeldak der Invalides, dan antwoordden die lieden mij droogjes: *Ik weet het niet*, en ik bekwam nimmer eenig bepald antwoord. Daar mij dat eeuwige *ik weet het niet*, walgde, koos ik de partij, om niemand meer te ondervragen; maar hoe, is die toestand aan den mensch natuurlijk? Dat de Religieus in het klooster het stilzwijgen bewaart, verwondert mij niet: dat stilzwijgen is een gedeelte van zijne opoffering, het is een punt van den regel, dien hij vrijwillig aangenomen heeft, en de voordeelen, die aan zijn' staat verknocht zijn, maken hem het onderhouden van zijn regel gemakkelijk. Zij, waarmede hij leeft, vormen met hem slechts één hart en éene ziel; de banden verbroken hebbende, die hem aan de andere menschen verbonden, heeft hij er niets meer van te hopen, maar hij heeft er ook niets meer van te vreezen; aldus, te vreden over het tegenwoordige is hij ook gerust gesteld voor het verschrikkelijke der toekomst, door de oefeningen welke hij pleegt, en door de ontberingen, welke hij zich zelven oplegt. Als echter eenig wolkje de helderheid zijner ziel benevelt, dan kan hij ten minste zijne bekommeringen aan zijn' Overste mededeelen, en hij is verzekerd, in hem een trooster te vinden. Doch, zoo is het niet met den staatsgevangene: tot een volstrekt stilzwijgen gedoemd, van alles gescheiden, wat hem het dierbaarste is, en om zich niets ziende dan gefronste aangezigten, en gedwongen, om zijne gedachten in zijn hart te smooren, ontrust hij zich, hij wordt gramstoorig, en de smarten, welke hij vreest, treffen hem nog meer dan diegene, welke hij ondervindt. Ziedaar, hoe ik tijdens mijne gevangenschap, die twee jaren geduurd heeft, geleefd heb; hoe menigmaal heb ik mij aan de treurigheid overgegeven! Dikwerf meende ik, bij het vallen van den avond, de schim van den Hertog van Enghien om mij te zien doolen; en ik zeide alsdan tot mij zelven: Wie weet, of men mij niet in den een' of anderen nacht zal komen halen, om mij op mijne beurt dood te schieten?

God had met mij andere oogmerken, en, reeds was, zonder dat ik het wist, de dageraad mijner bevrijding aangebroken.

Op den 6. Februarij had ik mij, vroeger dan naar gewoonte, ter rust begeven, toen ik tusschen acht en negen ure een ongewoon gerucht hoorde; het was dat van menschen, die den trap opsnelden: ik rigtte mij aanstonds op, ik wendde mijn hoofd, ik luisterde, ik hield mijn aden in, om beter te kunnen hooren en ik onderscheidde het gekletter van sabels, die bij gelijke tusschenpoozingen op de trappen nedervielen, en het gerammel der sleutels, welke tot het openen en sluiten der gevangenhokken dienden. Ik dacht aanvankelijk, dat de troep zich op de eerste en vervolgens op de tweede verdieping ophield; doch ik werd weldra van mijne dooling teruggebragt: men klom ook naar de derde verdieping; men stond voor mijne deur stil: zij werd met geweld geopend en ziedaar, mijne kamer opgevuld met gevangenbewaarders en soldaten. De komman-

dant van den slottoren naderde toen, met eene lantaarn in de hand, mijn bed : » Generaal, sta op ! — Ik opstaan ! En waarom ? — Gij gaat vervoerd worden. — Maar, waarheen ? — Men zal het u zeggen." Ik beken het, dat ik mij toen verloren waande, en ik geloofde dit te meer nog, wijl hij, toen hij mij eenige zaken zag opnemen, tot mij zeide ; » Laat dat alles, men zal het u morgen zenden."

Intusschen beval ik mijne ziel Gode aan, en ging den trap af, door mijne wachters omgeven. Op de tweede verdieping zag ik uit een gevangenhok een bejaard man te voorschijn komen, in een jas van zijden stof gewikkeld; hij kwam mij voor, een Geestelijke te wezen ; — ziedaar, sprak ik tot mij zelven, nog een slagtoffer van de ongeruste en achterdochtige policie des Keizerrijks. Wij bevonden ons op het plein, toen die onbekende mij naderde en mij in het oor fluisterde. » Ik wed, dat de geallieerden in de nabijheid van Parijs zijn." — » Welke geallieerden ?" vroeg ik. — „ Wel, de Russen, de Oostenrijkers, en de Pruissen." Op die woorden deed ik, ik beken het, eene schrede achterwaarts, en met mijn oog mijn zonderlingen vreemdeling metende, sprak ik tot mij zelven ; „ Ach ! voorzeker is hij zinneloos. De ongelukkige ! de gevangenschap zal zijne hersenen gekrenkt hebben. De Russen, de Oostenrijkers en de Pruissen in de nabijheid van Parijs.".." Intusschen naderde een rijtuig en men beval ons, er in te stijgen; ik deed mijn reisgezel het eerst opklimmen en ik plaatste mij, zoo ver mij eenigzins mogelijk was, van hem af, daar ik wel eens had hooren zeggen, dat men gekken moet wantrouwen. Twee agenten van policie plaatsten zich gelijktijdig op den bok, terwijl zij den koetsier toeriepen : » Naar la Force, en wij reden weg.

Een uur later wist ik, dat la Force eene andere staatsgevangenis was. Toen wij de deur der gevangenis waren binnen gegaan, vroeg men ons onze namen. Ik luisterde gretig naar hetgene, wat mijn reisgenoot zou antwoorden ; hij antwoordde, dat hij Bisschop van Troyes was. — Best, nu is hij reeds Bisschop ; het zou hem niet meer gekost hebben om zich Paus te maken ; en ik lachte in mij zelven. Ik vernam intusschen weldra tot mijne groote verbazing, dat hij niet alleen geen zinnelooze, maar dat hij wezenlijk Bisschop van Troyes was, die beroemde Abbé van Boulogne, die even vermaard was door zijne deugden als door zijne kanselwelsprekendheid ; en toen eerst werd ik onderrigt van de groote gebeurtenissen, welke gedurende mijne gevangenschap elkander zoo snel waren opgevolgd. » Monseigneur, sprak ik tot hem, ik heb u voor een' zinnelooze aangezien, vergeef het mij."

Eerst sedert het einde van November in hechtenis genomen, droeg Monseign. *de Boulogne* kennis van al de tegenspoeden, die, na den veldtogt van Moscou, het Fransche leger hadden getroffen en hij had met grond geoordeeld, dat het gouvernement de gevangenen zou vervoeren, uit vrees voor een onverhoedschen aanslag van de zijde der geallieerden ; maar ik, die op het oogenblik, toen ik werd opgesloten, zoo als ik u gezegd heb, Napoleon achter liet, aan het hoofd der legers van de andere mogendheden van Europa, tegen Rusland optrekkende, en na verloop van achttien of twintig maanden eensklaps hoorde zeggen, dat die buitengewone man als een zinklood was gevallen, en dat de Russen, de Oostenrijkers en de Pruissen Parijs naderden, ik moest, natuurlijkerwijze, vooronderstellen, dat het zinneloosheid was.

In denzelfden nacht kwamen Mgr. Gregorio, Romeinsch Prelaat, thans Kardinaal ; Pater Fontana, Generaal der Barnabieten, die na dien tijd ook met het Romeinsche purper bekleed en voor eenige jaren in geur van heiligheid gestorven is ; en eindelijk de Abbé Pedicini, hier aan. Ik werd alleen gehuisvest, en Mgr. van Troyes aanvankelijk met Mgr. Gregorio en Pater Fontana gezet; doch, na verloop van eenige dagen, verzocht hij mij, om hem in mijne kamer op te nemen, teneinde aan die Heeren meer ruimte te verschaffen, hetwelk ik met genoegen deed. Ik zal de vijf of zes weken nooit vergeten, welke ik met dien waardigen Prelaat heb doorgebragt; zijne manieren waren ongedwongen en edel ; en zijn omgang, nu eens opgeruimd, dan weder ernstig, getuigde de goedheid van zijn hart, de opregtheid van zijn gemoed en de verscheidenheid zijner wetenschappen. In elke andere omstandigheid zou die tijd mij wel niet zeer kort hebben toegeschenen.

Op den 30 Maart, verschenen de geallieerde troepen onder de muren van Parijs ; het kanon liet zich hooren, en ik sliep er niet te minder om ; toen de Bisschop mij plotseling wekte, terwijl hij ditmaal met eene vrij koddige stem uitriep : „ Gij slaapt, Brutus, en Rome is in de boeijen." Op den 1 April bevonden zich de souvereinen in de hoofdstad, alwaar eene hunner eerste zorgen, de invrijheidstelling der staatkundige gevangenen was ; — en ook ik bevond mij weldra in vrijheid gesteld.

(*Uit de Nieuwe Uitspanningslectuur ; voor Junij 1840.*)

STATISTIEK.

De Heer Mathias, een Duitsch Staatshuishoudkundige, heeft den volgenden vergelijkenden staat der Spaarbanken, in de verschillende landen van Europa bestaande, bekend gemaakt, te weten :

De Oostenr. Stat. de Italiaans. er onder begrep. hebben	83	Spaarb. met	f 50,323,290.
» Pruiss. „ hebben	80	„ „	9,536,296
» overige „ van Duitschland hebben	224	» » -	23,920,732
Zwitserl. heeft	58	„ » -	7,801,353
Belgie „	5	„ » -	6,466,365
Holland »	50	» » -	2,771,608
Het Hertogdom Sleeswyck heeft	22	„ » -	800,000
Frankrijk heeft	255	„ „ -	49,777,428
Brittanje heeft	384	» »	362,847,622
Onafhankelijk Italie heeft	2	„ » -	f 500,000
Zam. Nederh.	1,160	„	f 495,244,689

ADVERTENTIEN.

*** Bij den Drukker en Uitgever dezes zijn onder meer andere de navolgende werken verkrijgbaar :

LES FLEURS DU CIEL ou Imitation des Saints, par *M. l'abbé Orsini*. 8vo. . . . . f 1.—

LA VIERGE, histoire de la Mère de Dieu, complétée par les traditions d'orient, les écrits des saints pères et les moeurs des hébreux; par *M. l'abbé Orsini*. Troisième édition, revue et augmentée. 8vo. . . . . f 1.60

Traité dogmatique et pratique des Indulgences, des Confréries et du Jubilé, à l'usage des ecclesiastiques: par Mgr. *J.-B. Bouvier, Evêque du Mans*. Septième Edition. 8vo. f 1.00

Histoire de l'enlèvement et de la captivité de PIE VI, par *M. l'abbé de Baldassari*; traduite de l'Italien, et augmentée d'un Précis Historique des XXI premières années u pontificat; par *M. l'abbé de Lacouture*. 8vo. . . . . . f 2.—

Des destinées du Christianisme, par *M. l'abbé Polge*, Professeur de dogme à la faculté de Théologie d'Aix ouvrage dédié aux Catholiques. 12vo. . . . . f 1.—

BENEDICTI PAPÆ XIV doctrina de servorum Dei Beatificatione et Beatorum Canonizatione in synopsim redacta *Ab Emm. de Azevedo S. J.* sacrorum consultore. 4to. f 3.—

Exposé des vrais principes sur l'Instruction Publique, primaire et secondaire, considérée dans ses rappor's avec la religion, par Mgr. *l'Evêque de Liège*. Troisième Partie. 8vo. . . . . f 1.75

NB. Eerste en Tweede Partie geheel uitverkocht.

Elévations de l'Ame vers Dieu, par Mgr. *Droste de Vischering*, traduites de l'Allemand par Mgr. *l'abbé R. Poncelet*, directeur au séminaire du saint-esprit. 12vo. . f –75.

TARWE DER UITVERKORENEN, of Bereidingen en Dankzeggingen voor en na de Communie, ten gebruike der Godvruchtige Zielen, die het vermaak stellen in het dikwijls naderen tot de Heilige Tafel, en die zij ook kunnen gebruiken in de bezoekingen van het allerheiligste Sacrament des Altaars. Door *Claudius Arvisenet*, Kanonik en Vikaris-Generaal van Troyen. Uit het Fransch vertaald door G. de C.... R. C. Priester. 12vo. . . . . f –.60.

Volledige BETRACHTING en GEBED-BOEK van den Heilige *ALPHONSUS MARIA DE LIGUORI*, voor de eerste maal vertaald en uitgegeven door de Vergadering des Allerheiligsten Verlossers, met 14 koperen platen. Marok. band, Verguld op Snede . . . . f 3.—

Idem in geperste band . . . . f 3.50

PORTRET van den Gelukzaligen *Alphonsus Maria de Liguori*, op groot Chin. pap. . . . . . f 1.—

NOUVEAU DICTIONNAIRE CLASSIQUE HOLLANDAIS ET FRANÇAIS, par Géruzet, 2 forts vol. de 1650 pages, beau papier, vélin, 1838, au lieu de 12 fr. net f 3.50 et bied relié.

CATHOLIJK MISSIEBOEK of Inleiding tot eenen Christelijken Levenswandel, voor het meestendeel getrokken uit de schriften van den H. Alphonsus de Liguori; uitgegeven door de Vergadering des Allerheiligsten Verlossers, gezeid Redemptoristen. Tweede Uitgaaf. Op nieuw overzien en vermeerderd met verscheidene Litanien, Gebeden en een Misoefening ter eere des H. Alphonsus Maria de Liguori. 12vo. bez. b. f 1.25

SERMONEN op de bijzonderste Feestdagen van het jaar en Meditatien op het lijden en de dood van Jesus, door *M. F. Scheltens*, Pastoor te Borgt-Lombeek, voor dezen Professor der Dichtkunde en Welsprekendheid, 3 deelen in 8vo. Prijs . . . . f 4.80

(*De twee volgende en laatste deelen, op de Zon- en Heilige dagen zullen binnen eenige dagen zamen verschijnen.*)

BREVE van onzen Heiligen Vader, Paus GREGORIUS XVI. Gezonden aan den Levenden Rozenkrans. Tweede Druk. à 10 Cents, per Dozijn tot verminderde prijzen.

Een Brief aan U en Mij . . . . 10 Cts.

Bij P. J. HANICQ, Drukker van het Aartsbisdom-Mechelen en verkrijgbaar bij den Drukker en Uitgever dezes:

ANNALEN
VAN HET GENOOTSCHAP
tot Voortplanting des Geloofs
TIJDSCHRIFT

Bevattende Brieven van de Bisschoppen en Missionnarissen van Noord-Amerika en de andere Werelddeelen, alsmede alle Berigten rakende de Missien en het Genootschap tot voortplanting des Geloofs, Landbeschrijvingen, Zeden en Leventswijs der Overzeesche Volkeren.

Om de twee Maanden verschijnt er eene Aflevering van 150 Bladzijden ; reeds 32 Afleveringen zien het licht, en kost ieder de geringe Prijs van . . . . 45 C's.

Zij, die de geregelde toezending dezer Annalen mogten verlangen, worden verzocht, sich te dien einde vrachtvrij bij den Drukker en Uitgever dezes op te geven, en daarbij tevens te melden, of men ook de reeds in het licht zijnde 32 nommers wenschte te bezitten; elke zes nommers maken een deel uit.

NB. De voordeelen hiervan zijn voor de Missie.

Alsmede een nieuw Assortiment VELIN POST-PAPIER

De Riem van 500 gave Vellen . . . à f 3.75 tot f 5.—

en de katern van 6 vel . . . . 5 Cts.

Beste dubbele gezuiverde SCHRIJFINKT de Flesch à 65 Cts.

Idem de halve Flesch . . . . 35 »

BUITENLANDSCHE BEURSPRIJZEN.

De Belgische fondsen waren den 11 Julij De $2\frac{1}{2}$ pCt. 60. de 5 pCt. 104 De 4 pCt. $99\frac{1}{2}$, de 3 pCt. $76\frac{3}{8}$ De Ardoins $25\frac{11}{16}$.

Ter Boek- en Courantdrukkerij van D. A. A. DE ROOY, te 's Bosch.